

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/79/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117203657
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5117203657.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov senátu JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v právnej veci žalobcu: Mesto Kysucké Nové Mesto, Námestie slobody 94, 024 01 Kysucké Nové Mesto, IČO: 314099 zastúpený: JUDr. Jozef Pikuliak, advokát, so sídlom G. A. XX, XXX XX Y., proti žalovanej: Z. M. rod. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. R. XXXX/X, XXX XX C. G. M., v konaní o vypratanie bytu, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 41C/11/2017-50 zo dňa 30. júna 2017 v spojení s opravným uznesením č.k. 41C/11/2017-63 zo dňa 05. septembra 2017, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Okresného súdu Žilina, č.k. 41C/11/2017-50 zo dňa 30. júna 2017 v spojení s opravným uznesením č.k. 41C/11/2017-63 zo dňa 05. septembra 2017 p o t v r d z u j e .

Žalobca n e m á proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením okresný súd uložil žalovanej povinnosť vypratať jednoizbový byt č. X vo vchode X na X. poschodí v bytovom dome, súp. č. XXXX v C. G. M., ktorý je postavený na parc. č. 2234/113, zapísané na LV č. XXXX, pre okres C. G. M., obec C. G. M., k.ú. C. G. M., a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (veta prvá výroku). Žalovanej nepriznal bytovú náhradu (veta druhá výroku). Súčasne rozhodol o nároku na náhradu trov konania tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (veta tretia výroku).

2. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že medzi stranami sporu bola uzatvorená zmluva o nájme bytu zo dňa 21.01.2016, podľa ktorej skončil žalovanej nájom bytu uplynutím doby nájmu dňa 31.12.2016. Žalobca ako vlastník bytu vyzval žalovanú na jeho vypratanie a odovzdanie správcovi do 02.01.2017. Žalovaná napriek skončeniu doby nájmu predmetný byt naďalej užívala. V čase rozhodovania súdu neexistoval právny dôvod na obývanie bytu žalovanou, pretože nájom bytu s ňou žalobca neobnovil. Poukázal na čl. V. predmetnej nájomnej zmluvy, podľa ktorého podmienkou opakovaného uzatvorenia nájomnej zmluvy je udelenie písomného súhlasu na uzatvorenie nájomnej zmluvy zo strany žalobcu ako prenajímateľa. Tento súhlas žalovanej preukázateľne nebol udelený. Konštatoval, že neudelenie súhlasu na obnovenie nájmu z hľadiska skutkového a právneho posúdenia veci nepovažoval za relevantnú otázku, ktorou by sa mal v konaní zaoberať. Okresný súd dospel k záveru, že od 31.12.2016 užíva žalovaná predmetný byt bez právneho dôvodu, čím neoprávnene zasahuje do vlastníckeho práva žalobcu, a preto žaloba na vypratanie predmetného bytu je dôvodná a nariadil žalovanej byt vypratať. Okresný súd súčasne uviedol, že žalovanej nevznikol nárok na bytovú náhradu s poukazom na ust. § 712a ods. 9 OZ, keďže v danom prípade išlo o nájomnú zmluvu uzavretú na dobu určitú a nejedná sa ani o prípad, kedy má nájomca nárok na bytovú náhradu podľa osobitného zákona (189/1992 Zb. o úprave niektorých pomerov súvisiacich s nájmom bytov a s bytovými

náhradami). O náhrade trov prvoinštančného konania rozhodol v súlade s ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná. V podrobnostiach rozhodnutie označila za nerelevantné, týkajúce sa asi niekoho iného, nakoľko údaje v ňom uvedené sa nezakladajú na skutočnosti. Namietala, že nie je osobou uvádzanou vo všetkých podkladoch a v rozsudku. Je rodená P. a súd uviedol iné (rod. O., pozn. odvolacieho súdu). K odvolaniu priložila kópiu rodného listu a občianskeho preukazu.

4. Vyhodnotením obsahu odvolania okresný súd pristúpil k oprave napadnutého rozsudku, o ktorej vydal opravené uznesenie č.k. 41C/11/2017-63 zo dňa 05. septembra 2017.

5. Proti opravnému uzneseniu podala žalovaná v zákonom stanovenej lehote odvolanie. V ňom uviedla, že neporušila v žiadnom bode nájomnú zmluvu a ani susedské vzťahy a zároveň žiadala o obnovenie konania vo veci vystaňovania z bytu, kde je uvedený dôvod neplatnosti zmluvy a nezaplatenia nájmu. Požiadala o riešenie veci, z akých dôvodov jej úrad, ktorý má na starosti prideľovanie sociálnych bytov, nechcel predložiť novú nájomnú zmluvu na rok 2017 a 2018.

6. Okresný súd (uznesením č.k. 41C/11/2017-70 zo dňa 23.10.2017) vyzval žalovanú na odstránenie v ňom špecifikovaných nedostatkov odvolania proti opravnému uzneseniu. Žalovaná na výzvu doplnila odvolanie. Uviedla, že podáva odvolanie voči rozsudku 41C/11/2017-36 pre nepravdivé informácie v ňom uvedené - nesprávne uvedenie jej rodného priezviska (predložila o tom doklady) s doplnením, že v byte býva sama bez rodinných príslušníkov. Uviedla, že nájomná zmluva na rok 2017 jej nebola stále vystavená, pretože osoba poverená prideľovaním mestských bytov je voči nej zaujatá; voči mestu nemá žiadne dlžoby, môže predložiť všetky doklady o zaplatení nájmu bytovej správe.

7. Žalobca k odvolaniu žalovanej a jeho doplneniam nepodal vyjadrenie.

8. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolania proti rozsudku ako aj proti opravnému uzneseniu boli podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) legitimovanou stranou sporu (§ 359 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 CSP a 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s jeho opravným uznesením podľa ust. § 387 ods. 1 CSP v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

9. Podľa ust. § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

10. Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

11. Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

12. Podľa § 373 ods. 1 veta druhá súd nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov.

13. Podstatou apelačného opravného systému je možnosť napadnúť jednak skutkovú, jednak právnu stránku rozhodnutia. Právna úprava umožňuje rozhodnutie súdu prvej inštancie napadnúť len z taxatívne stanovených dôvodov. V závislosti od toho, aké pochybenia, resp. nedostatky odvolateľ súdu prvej inštancie vytýka, možno odvolacie dôvody rozdeliť na dve základné skupiny: 1/ vady konania (§ 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/ CSP), 2/ vady rozhodnutia, ktoré majú podobu skutkových vád (§ 365 ods. 1 písm. e/, f/, g/ CSP) alebo vád právnych (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP). Odvolanie musí byť niektorou (prípadne viacerými) z uvedených vád odôvodnené (§ 365 CSP), čo znamená, že nestačí formálne citovať v zákone uvedený dôvod, ale je potrebné ho identifikovať, t.j. v akom konkrétnom pochybení (vade, skutočnosti) odvolateľ vidí naplnenie odvolacieho dôvodu. Uvedenie konkrétnosti, v čom odvolateľ vidí nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, je len v jeho dispozícii a súd ho nemôže nútiť, aby tieto dôvody uviedol, čomu zodpovedá aj filozofia konštrukcie odvolacích dôvodov v civilnom sporovom konaní (§ 373 ods. 1 CSP). Odvolací súd je viazaný dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), t.j. na iné pochybenia súdu

prvej inštancie, ktoré by mohli byť podľa ust. § 365 CSP dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd pri svojom rozhodnutí o odvolaní prihliadať nemôže, aj keby také porušenia zistil.

14. Obsah odvolania je určujúci pre identifikáciu odvolacích dôvodov a súčasne vymedzuje aj prieskum napadnutého rozhodnutia odvolacím súdom. Účinný prieskum napadnutého rozhodnutia alebo konania jemu predchádzajúce môže odvolateľ vyvolať len pomenovaním konkrétnych nedostatkov napadnutého rozhodnutia, resp. konania, ktoré mu predchádzalo.

15. Odvolací súd vyhodnotil odvolanie z hľadiska povinných obsahových náležitostí odvolania (§ 363 CSP) a dospel k záveru, že z jeho obsahu nie je možné vyvodiť, akých konkrétnych nesprávností napadnutého rozhodnutia sa odvolateľka dovoláva, t.j. odvolanie neobsahuje riadne vymedzený odvolací dôvod. Preskúmaním predložených dokladov, okolností prejednávanej veci v spojení s prezentovaným postojom žalovanej k veci samej (vyprataniu bytu) odvolací súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že predmetná vec sa týka žalovanej, i napriek zrejmej nesprávnosti v písomnom vyhotovení rozsudku okresného súdu spočívajúcej v nesprávnom uvedení rodného priezviska žalovanej. Uvedený nedostatok bol odstránený vydaným opravným uznesením, čo je procesne adekvátny spôsob riešenia danej situácie bez akéhokoľvek vplyvu na meritórne rozhodnutie veci. Dôsledkom uvedených prekážok sa prieskum odvolacieho súdu obmedzil len na tie vady, na ktoré je odvolací súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti podľa § 380 ods. 2 CSP.

16. Podľa § 380 ods. 2 CSP na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

17. Táto požiadavka prieskumu formulovaná vo vyššie citovanom zákonom ustanovení je len naplnením povinnosti súdu formulovanej v ust. § 161 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Odvolací súd tak preskúmal, či napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd, osobitne sa zaoberal jednotlivými procesnými podmienkami, medzi ktoré patrí právomoc súdu (§3 a nasl. CSP), príslušnosť súdu (§12 a nasl. CSP), neexistencia prekážky začatého konania (§ 159 CSP), neexistencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci (§230 CSP), procesná subjektivita (§61 a nasl. CSP), spôsobilosť strany samostatne konať pred súdom (§67 a nasl. CSP), zrozumiteľnosť a úplnosť žaloby (§127, §132 CSP), povinné zastúpenie (§90 CSP) a iné. Sama odvolateľka procesné vady konania netvrdila a ich existenciu nezistil ani odvolací súd.

18. Pretože absentovali konkrétne vytykané nedostatky napadnutého rozhodnutia, resp. konaniu, ktoré mu predchádzalo a odvolací súd nezistil žiadne procesné vady, ktorými sa musí zaoberať z úradnej povinnosti, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 ako vecne správne v celom rozsahu potvrdil.

19. Zvlášť k oprave napadnutého rozsudku vykonanej opravným uznesením č.k. 41C/11/2017-63 zo dňa 05. septembra 2017 odvolací súd uvádza, že opravné uznesenie možno napadnúť len v rozsahu vykonanej opravy (§362 ods. 1, veľa druhá CSP). Pretože označené opravné uznesenie je vecne správne, odvolací súd ho v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi ako úspešnej procesnej strane nepriznal nárok na ich náhradu. Z obsahu spisového materiálu totiž vyplýva, že žalobcovi v aktuálnom odvolacom konaní preukázateľne žiadne účelné vynaložené výdavky v súvislosti s uplatňovaním a bránením práva ako trovy konania (majúce sa nahradiť) nevznikli. Práve to bol dôvod, pre ktorý súd povolaný k vydaniu rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (odvolací súd), mal rozhodnúť nielen o nároku na náhradu, ale už aj o nepriznaní náhrady (napriek tomu, že pri striktnom riadení sa textom rozhodnej právnej úpravy by sa mohlo zdať, že tomu tak nie je). Dvojfázové rozhodovanie o trovách konania, predpokladajúce prvé rozhodnutie súdu povolaného skončiť konanie vo veci len o nároku na náhradu a druhé až následné rozhodnutie súdu prvej inštancie o výške náhrady (porovnaj § 262 ods. 1 a 2 CSP) má totiž zmysel len pri pozitívnom vyriešení otázky nároku na náhradu, a naopak taký zmysel postráda, ak výsledkom uvažovania o nároku na náhradu je záver o neexistencii takéhoto nároku u žiadnej zo strán sporu (prvej preto, že ju na to neopravňuje pre ňu nepriaznivý, či ňou zavinený výsledok konania a u druhej preto, že

tu buď niet trov majúcich sa nahradiť, alebo že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, odôvodňujúce nepriznanie náhrady). Prezentovaný právny názor vyplýva i z uznesenia NS SR sp. zn. 6 Cdo 166/2016 zo dňa 26.10.2016.

21. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).